

Aleg. XXXVI.

Wniosek.

Zważywszy, że skargi przeciwko przeciążeniu uczniów w szkołach średnich coraz silniej i liczniej bywają podnoszone, tak, że nareszcie sam Minister Oświaty spowodowanym był do wydania rozporządzenia pod dniem 17tym lutego 1876. do l. 2501, w którym wykazując ważne przyczyny przeciążenia tego, nalega na ich usuwanie;

zważywszy następnie, że jedną z najważniejszych przyczyn owego przeciążenia upatrywać należy w braku instytucyj naukowych, któreby młodzieńców poświęcających się zawodowi nauczycielskiemu, obznajamiały z najstósowniejszą metodą w udzielaniu nauk, przepisanych dla szkół średnich i któreby w ten sposób przyczyniły się do wprowadzenia i ujednostajnienia najlepszej metody nauczania we wszystkich szkołach średnich;

zważywszy wreszcie, że instytucjami takimi są seminarya nauczycielskie, które jednak u nas kształcą dotąd tylko nauczycieli dla szkół ludowych —

Wysoki Sejm uznając konieczną potrzebę ustanowienia instytucyj podobnych również dla szkół średnich, raczy uchwalić rezolucyą treści następującej:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby poczynił stósowne kroki celem jak najrychlejszego zaprowadzenia we Lwowie i w Krakowie seminaryów nauczycielskich dla szkół średnich“.

Zoll

wnioskodawca.

Majer, Czerkawski, Szujski, Józef Jasiński, J. Badeni, Z. Sawczyński, Dunajewski, Gniewosz, Paszkowski, Spławiński, Paweł Popiel, X. Król, Dzieduszycki Tadeusz, Zamoyski, Podlewski, ks. Chełmecki, Zyblikiewicz, Kamiński, Janowski, Biłous.

ALGÈBRE

Wniosek.

Wniosek ten jest prawdziwy dla wszystkich liczb całkowitych dodatnich n . Dowód przeprowadzamy przez indukcję matematyczną. Dla $n=1$ mamy $1^2 = 1$, co jest prawdą. Załóżmy, że dla pewnego k mamy $1^2 + 2^2 + \dots + k^2 = \frac{k(k+1)(2k+1)}{6}$. Chcemy pokazać, że dla $k+1$ również zachodzi ta równość. Dodajemy do obu stron poprzedniego równania $(k+1)^2$ i otrzymujemy $1^2 + 2^2 + \dots + k^2 + (k+1)^2 = \frac{k(k+1)(2k+1)}{6} + (k+1)^2$. Po uproszczeniu otrzymujemy $\frac{(k+1)(k+2)(2k+3)}{6}$, co jest właśnie wyrażeniem dla $n=k+1$.

Wniosek ten jest prawdziwy dla wszystkich liczb całkowitych dodatnich n . Dowód przeprowadzamy przez indukcję matematyczną. Dla $n=1$ mamy $1^2 = 1$, co jest prawdą. Załóżmy, że dla pewnego k mamy $1^2 + 2^2 + \dots + k^2 = \frac{k(k+1)(2k+1)}{6}$. Chcemy pokazać, że dla $k+1$ również zachodzi ta równość. Dodajemy do obu stron poprzedniego równania $(k+1)^2$ i otrzymujemy $1^2 + 2^2 + \dots + k^2 + (k+1)^2 = \frac{k(k+1)(2k+1)}{6} + (k+1)^2$. Po uproszczeniu otrzymujemy $\frac{(k+1)(k+2)(2k+3)}{6}$, co jest właśnie wyrażeniem dla $n=k+1$.

Wniosek ten jest prawdziwy dla wszystkich liczb całkowitych dodatnich n . Dowód przeprowadzamy przez indukcję matematyczną. Dla $n=1$ mamy $1^2 = 1$, co jest prawdą. Załóżmy, że dla pewnego k mamy $1^2 + 2^2 + \dots + k^2 = \frac{k(k+1)(2k+1)}{6}$. Chcemy pokazać, że dla $k+1$ również zachodzi ta równość. Dodajemy do obu stron poprzedniego równania $(k+1)^2$ i otrzymujemy $1^2 + 2^2 + \dots + k^2 + (k+1)^2 = \frac{k(k+1)(2k+1)}{6} + (k+1)^2$. Po uproszczeniu otrzymujemy $\frac{(k+1)(k+2)(2k+3)}{6}$, co jest właśnie wyrażeniem dla $n=k+1$.

Wniosek ten jest prawdziwy dla wszystkich liczb całkowitych dodatnich n . Dowód przeprowadzamy przez indukcję matematyczną. Dla $n=1$ mamy $1^2 = 1$, co jest prawdą. Załóżmy, że dla pewnego k mamy $1^2 + 2^2 + \dots + k^2 = \frac{k(k+1)(2k+1)}{6}$. Chcemy pokazać, że dla $k+1$ również zachodzi ta równość. Dodajemy do obu stron poprzedniego równania $(k+1)^2$ i otrzymujemy $1^2 + 2^2 + \dots + k^2 + (k+1)^2 = \frac{k(k+1)(2k+1)}{6} + (k+1)^2$. Po uproszczeniu otrzymujemy $\frac{(k+1)(k+2)(2k+3)}{6}$, co jest właśnie wyrażeniem dla $n=k+1$.

Najmniejsza liczba

Wniosek ten jest prawdziwy dla wszystkich liczb całkowitych dodatnich n . Dowód przeprowadzamy przez indukcję matematyczną. Dla $n=1$ mamy $1^2 = 1$, co jest prawdą. Załóżmy, że dla pewnego k mamy $1^2 + 2^2 + \dots + k^2 = \frac{k(k+1)(2k+1)}{6}$. Chcemy pokazać, że dla $k+1$ również zachodzi ta równość. Dodajemy do obu stron poprzedniego równania $(k+1)^2$ i otrzymujemy $1^2 + 2^2 + \dots + k^2 + (k+1)^2 = \frac{k(k+1)(2k+1)}{6} + (k+1)^2$. Po uproszczeniu otrzymujemy $\frac{(k+1)(k+2)(2k+3)}{6}$, co jest właśnie wyrażeniem dla $n=k+1$.